

ประดู่แดง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Phyllocarpus septentrionalis* Donn. Sm.

วงศ์ : FABACEAE

ชื่ออื่น : -

ลักษณะทั่วไป : ลำต้น สูงถึง 20 ม. เรือนยอดแผ่ แตกกิ่งโปร่ง เปลือกต้นเป็นสะเก็ด ใบ ใบประกอบแบบขนนก 1 ชั้น ออกเรียงสลับ มีใบย่อย 8-10 ใบ ออกเป็นคู่ ใบรูปขอบขนานแกมรูปรี กว้าง 3-4 เซนติเมตร ยาว 6-8 เซนติเมตร ปลายใบและโคนใบแหลม ขอบใบเรียบ แผ่นใบเกลี้ยง เป็นคลื่น ดอก ออกเป็นช่อตามซอกใบใกล้ ปลายกิ่ง และตามกิ่ง ดอกออกมกทั้งใบ ดอกสีแดง กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย ปลายแยกเป็นแฉกตื้น ขอบกลีบมน กลีบดอกสีแดง 5 กลีบ ไม่เท่ากัน เกสรเพศผู้ 8-10 อัน ยาวยื่นพ้นดอก ผล ผักแบนรูปขอบขนาน กว้าง 1-3 เซนติเมตร ยาว 5-8 เซนติเมตร เมล็ด เมล็ดแบน 1-2 เมล็ด

สภาพนิเวศ : กลางแจ้ง

สภาพนิเวศวิทยา : ประเทศไทยพบได้ทั่วไป

การกระจายพันธุ์ : อเมริกา

ถิ่นกำเนิด : กัวเตมาลา อเมริกาใต้ อเมริกากลาง

การขยายพันธุ์ : เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง

ประโยชน์ : พืชประดับให้ร่มเงา ปลูกประดับสถานที่ และสามารถใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ได้

สรรพคุณทางสมุนไพร แก่น บำรุงโลหิต

ต้น

ใบ

ดอก